

TUỔI 13

Rồi hôm nay mưa nhiều tay rất nặng, Mưa tôi chả về song bóng vờ đây
 tay, trời nặng ngọt ngào tôi ở lại đây, như một buổi tiên nhà nắng dịu
 nắng. Rồi hôm ấy mười lăm tay mười tám tuổi của nắng tôi nhớ chỉ mười
 ba. Tôi phải van lơn ngoan như từng ngỡ. Tôi phải van lơn ngoan như từng ngỡ. Áo nắng
 vắng anh về yêu hoa cúc, Áo nắng xanh, anh quên là đàn trường. Sợ
 thơ tình không đủ nghĩa yêu đương. Anh thay mực cho vừa màu áo tím. Rồi trách
 Mác trời không gần cho tay vơi. Và cả nắng tôi quá sao mà kiêu, nên tên trăm
 lần nhất định mình chưa yêu. Nên đến trăm lần nhất định mình chưa yêu...